

gaae. Videnskaben var ikke kommen til noget afgjørende Resultat i saa Henseende, har man sagt, hvormeget den end havde anstrængt sig derfor. Sa mærkeligt nok synes man overordentlig godt at kunne undvære, eller rettere sagt komme tilrette med Videnskaben, naar det gjælder om at finde en Statenorm, hvor efter den mindre Formuende kommer til at udrede en usforholdsmæssig Deel af en Statskstat; men naar det gjælder om at gaae i en dette Misforhold udjevneende Retning, saa har man meget vanskeligt ved at faae Videnskaben med sig, eller overhovedet at komme tilrette med den. Dersom det er saa, saa er det ganske vist noget Beslageligt, men jeg troer iøvrigt, at de Forhold, her foreligge, ikke ere saa vanskelige at opfatte eller saa omfattende efter deres Beskaffenhed, at vi behøve at søge en særegen Støtte hos Videnskaben for at komme til en Erkjendelse af, hvad der i den Henseende bør gjøres eller ikke. Den ærede sidste Taler lod til at mene, at, saafremt man ikke fik den stigende Procent, var der ikke noget Nødværdigt ved en Indtægtskstat. Jeg vil dog sige, at selv uden en stigende Procent er Indtægtskstaten i mine Dine retfærdigere end de andre Skattemormer, der for Tiden bestaae; thi, dersom de andre Skattemormer fremkaldte et lige saaligeagtigt Forhold og beskattede Folk efter deres Skatteevne ligesaa ligeligt, som en Indtægtskstat, selv uden en stigende Procent, vil gjøre, saa kunde jeg have mindre Betænkelse ved at blive staaende ved den samme Procent for alle Indtægter, men det er netop lige det Modsatte, som finder Sted, og det er navnlig for noget at udjevne dette Misforhold, at det forekommer mig i høi Grad billigt, at man, naar man anvender Indtægtskstaten for en vis ringe Deel af Statsindtægterne, da søger at fordele denne paa en saadan Maade, at Misforholdet derved noget udjevnes. Tolden er jo den væsentligste Statsindtægt; men, som det er de Herrer bekendt, udredes den jo aldeles forholdsvis af de mindre Formuende, og det bliver en meget ringe Erstatning, som de ringe Formuer faae igjennem en stigende Procentescala, som her er foreslaaet. Vil man derimod sige: Vi ophæve Tolden og ligeledes alle de andre Afgifter og indkræve Skatterne

blot af Indtægten, saa kunde jeg forstaae det, og saa vilde Byrden dog blive meget mere ligelig, selv om man blev ved den samme Procent af alle Indtægter. En Familie paa 5 Medlemmer med 500 Rd. Indtægt vil betale 5 Rd. i Indkomstskat — selv om man ikke tager den stigende Scala — og 20 Rd. i Told, altsaa 25 Rd. til Staten. En Familie paa 5 Medlemmer med 2,000 Rd. vil betale 20 Rd. i Told og 20 Rd. i Indkomstskat, det er 40 Rd. Men er der nu noget Forhold deri? Den Skatteborger, der har en Indtægt af 500 Rd., vil altsaa komme til at svare til Livsforfæringsanstalten, som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) kalder det, en Præmie af 25 Rd., medens den anden Skatteborger kun vil komme til at svare en Præmie til Livsforfæringsanstalten af 40 Rd. Saaledes bliver Forholdet ved den ikke stigende Scala, og der vil blive et meget stort Misforhold, selv om vi gaae til en, en lille Smule stigende, Forhøielse. Den høitærede Finanzminister anviste os Hartkornet. Ja, vi kunne gjerne indrømme, at den anden, tredie og fjerde Tønde Hartkorn godt kunne taale at betale lidt Mere i Stat, thi det er bekjendt, at, naar der er Mere at drive, saa faaer man et forholdsvis større Udbytte, men Saadant er nu ikke foreslaaet; det er derfor ikke Noget, som kunde afgive en Grund mere til at blive ved en stigende Scala. Der er blevet indvendt imod at vedtage Forslaget, at det skulde være for silde for Folkethingets Vedkommende at stille Forslag. Det er rigtignok meget vanskeligt for Folkethinget at stille Endringsforslag til et Lovforslag, forinden Thinget faaer det under Forhandling, og naar det nu hovedsagelig ved anden Behandling gjaldt om, hvorvidt enten Procent- eller Contingentsystemet skulde vælges, saa er det temmelig naturligt, at der jensides med de Forhandlinger, der ved anden Behandling fandt Sted om Forhøielse af Procenten, nu til tredie Behandling fremkommer et saadant Forslag, efter at Hovedspørgsmaalet er afgjort. Foraaavidd kan det ikke siges, at det er for silde for Folkethingets Vedkommende at stille Forslag. Men det skulde være for silde nu med Hensyn til Samlingens Varighed; — ja, vi beklage vist-